

rozhodnouti, poněvadž o ní nerozhodly a nebyly příslušny rozhodnouti úřady správní, nečiní však námitek v exekučním řízení jediné přípustných; musela proto jako nepřípustná býti odmítnuta.

Č. 5797.

Státní zaměstnanci: * Notářský praktikant na Slov., který vrátí se během měsíce z presenční služby vojenské a představenému úřadu k nastoupení služby se hlásí, má nárok na civilní požitky od 1. dne měsíce po té následujícího, třebas, byv zároveň na jiné místo ustanoven, nastoupí službu v místě tom teprve až 1. dne měsíce toho.

(Nález ze dne 18. června 1926 č. 12.666.)

Věc: Ferdinand Z. v M. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o vrácení služebních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím referátu ministra pro Slov. ze 24. ledna 1925 bylo vysloveno, že notářskému praktikantu Ferdinandu Z. přísluší podle § 47 služ. pragm. plat až od 1. listopadu 1924, že následkem toho bude částka 817 K, která mu byla vyplacena na požitcích za měsíc říjen 1924, srážena s jeho platu ve 4 měsíčních lhůtách, od 1. března 1925 za sebou jdoucích, poněvadž po návratě z voj. služby úřad notářského praktikanta dne 1. října 1924 nastoupil.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané se namítá, že na případ tento nevztahuje se ustanovení § 47 služ. pragm. z r. 1914, že konáním presenční služby vojenské byla jeho civilní služba přerušena, že voj. služba skončila 22. září 1924, že mu tedy civ. požitky příslušejí již od 1. října 1924.

Stížnosti nutno dáti za pravdu. Stížností uplatňuje st-l nárok na své služ. požitky za měsíc říjen 1924 jako notářský praktikant na Slov. ustanovený, který po odbytí presenční služby voj. přihlásil se k civil. službě státní. Jedná se zde tedy o nárok dovozovaný ze služ. poměru notářského praktikanta na Slov. ustanoveného.

Obecní a obvodní notáři na Slov. podrobení jsou podle zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. zákonu z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. a nařízením k němu vydaným, jakož i všem zákonům a ustanovením, kterými jsou v ostatních částech republiky upraveny služ. a zaopatř. požitky stát. úředníků. Čl. II. úv. zák. ke služ. pragmatice (zák. č. 15 z r. 1914) stanoví, že také praktikanti podléhají ustanovením služ. pragmatiky, pokud zákon tento zvláštních předpisů pro ně neobsahuje. Platí tedy předpisy služ. pragmatiky, ovšem s touto úchylnou, i pro notářské praktikanty. Ustanovení týkající se vojenské služby úředníků obsahuje toliko § 30 služ. pragm. Ohledně praktikantů nemá služ. pragmatika v tomto ohledu žádných zvláštních předpisů. Platí tedy i pro praktikanty notářské v tomto směru ustanovení cit. § 30. § 30 stanoví v odst. 1, že vykonává-li úředník vojenskou službu presenční, zůstává mu zachováno jeho místo v hodn. třídě a v odst. 3, že úředníkům povolaným vykonati presenční službu voj., trávající jeden rok neb déle, náleží platy

zastaviti. Z toho plyne, že nastoupením presenční služby voj., trvající nejméně 1 rok, služ. poměr stát. úředníka (praktikanta) ustanoveného před nastoupením služby této se nezrušuje, nýbrž že nastoupením tím se pouze přerušuje výkon služby spojené s místem dosud zastávaným, že přerušeni toto trvá do dne, kdy úředník (praktikant) po odbytí presenční služby vojenské z voj. služby do úřadu se vrátí a vrácení to představenému svému oznámí, a že jen po dobu tohoto přerušeni výkonu civ. služby úředníku (praktikantu) civ. požitky služ. nepřísluší. Vzhledem k předpisu § 48 služ. pragm., že požitky služ. vyplácejí se v měsíčních lhůtách, které jsou splatné předem prvního dne každého měsíce, počítí může opětně pobírání civ. platů u zmíněného úředníka prvním dnem měsíce, který následuje po dni, kdy úředník po vystoupení ze služby voj. skutečně do služby civ. se vrátil. Tento výklad ustanovení § 30. služ. pragm. odpovídá předpisům Šu 5 a 6 zák. z 22. června 1878 č. 59 ř. z. a č. 6 nař. z 26. prosince 1887 č. 3 ř. z. z r. 1888.

V tomto případě jest nesporno, že st-l konal presenční službu voj. přes 1 rok, že před nastoupením služby této byl ustanoven notářským praktikantem na Slov., že jeho pres. služba voj. skončila 22. září 1924 a že se před 1. říjnem 1924 u žup. úřadu v Košicích ke službě přihlásil, načež byv přidělen notář. úřadu v Č. službu tuto 1. října 1924 vykonávati počal. St-l tedy vrátil se ze služby voj. do služby civ. před 1. říjnem 1924, důsledkem čehož mu služ. požitky již od 1. října 1924 příslušely. Pakli tedy žal. úřad za tohoto skutkového a za předem vyloženého právního stavu věci napadeným rozhodnutím nepřiznal st-li nárok na jeho civ. požitky, 1. října 1924 splatné, a výrok svůj opřel o ustanovení § 47 služ. pragm., které jedná o novém nebo opětném ustanovení nebo změně služ. místa, tedy na případ tento se vůbec nevztahuje, posoudil věc po stránce právní nesprávně i náleželo proto jeho výrok dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 5798.

Stavební právo (Čechy). — Administrativní řízení:
I. O doručování úředních výměrů ve věcech stavebních. — II. Nájemník v budově, ohledně níž bylo vůči vlastníku vydáno stavebně-policejní opatření podle § 125 stav. řádu, nemá v příslušném řízení postavení procesní strany.

(Nález ze dne 18. června 1926 č. 12.685).

Prejudikatura: Boh. 1568, 5410 adm. a j.

Věc: Šebestián B. a spol. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran legitimace ve stavební věci.

Výrok: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem měst. rady v K. ze 6. června 1923 bylo Prvnímu akciovému pivovaru v Ch. jako majiteli domu »Elisabethof« a Marii a Ireně A. jako spolumajitelkám domu »Maryland« v K. k návrhů sousedů a po provedeném komisionelním šetření na základě § 125 stav. ř. nařízeno, aby koňské stáje v uvedených domech umístěné vyklidily a dotyčné místnosti k jiným účelům určily, poněvadž z uvedených